

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE
Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์
เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวง
พระบารุกราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

**Developing an active learning management model Using the WDPTE
Model teaching process together with the activity set on creating
dance performance works. To promote skills in creating dances
for worshipping Phra Bumrungrad (Jummanee)
for Mathayom 5 students**

สุจิตรา เมืองโคตร
โรงเรียนพิบูลมังสาหาร
Suchitra Muangkot
Phibun Mangsahan School
E-mail: Sukunyakruae3@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุกราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

1) เพื่อสร้างและพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุกราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุกราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 4) เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุกราษฎร์

* วันที่รับบทความ : 10 ตุลาคม 2566; วันที่แก้ไขบทความ 23 ตุลาคม 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 24 ตุลาคม 2566

Received: October 10 2023; Revised: October 23 2023; Accepted: October 24 2023

(จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย 4.1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน 4.2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแสดงนาฏศิลป์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน 4.3) เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนพิบูลมังสาหารในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 40 คน ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการสอน WDPTE Model ที่พัฒนาขึ้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 แผน 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้การเรียนรู้แบบ กระบวนการสอน WDPTE Model จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในงานวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการหาค่าระดับความพึงพอใจผลการศึกษาพบว่า

2) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีดังนี้ 1) มีกรอบแนวคิดทฤษฎีมาจากแนวคิดทางนาฏศิลป์ของเดวิส แนวคิดการประเมินผล ADDIE Model ที่ปรับปรุงของเควิน ครูส (Kevin Kruse. 2009 : 1) มาใช้ในการออกแบบและพัฒนา โดยใช้ร่วมกับแนวคิดการออกแบบการเรียนการสอน เชิงระบบของเคมพ์ (Kemp. 1985 : 18) ดิคค์และแคเรย์ (Dick and Carey, 2005 : 1-8) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของจอยซ์และเวลล์ (Joyce and Weil, 2004 : 9) ในขั้นพัฒนากลยุทธ์การสอนพัฒนา และเลือกสื่อการสอน พัฒนาเครื่องมือประเมินผลร่วมกับแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) การออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของเคมพ์ (Kemp. 1985 : 18) และดิคค์ และแคเรย์ (Dick and Carey. 2005 : 1-8) การประยุกต์ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) และการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนนำตนเอง (Self-Directed Learning) และ

2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชกุมารี (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขั้นตอนของการเรียนรู้ตามรูปแบบ WDPTE Model ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นขั้นตอนในการพูดเชื่อมโยงกับความรู้เก่าๆ นักเรียน อาจจะมีการทำข้อสอบก่อนเรียน การเล่นเกมส่ก่อนเริ่มบทเรียน หรือการถามคำถาม ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ (Demonstration : D) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไปกติก่อนการสาธิต ครูควร ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติทักษะย่อย (Practicing: P) เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรจะแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และสาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ (Technique : T) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียน สามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ว่าเกิดผลอย่างไร ด้วยเครื่องมือการวัดโดยครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบเครื่องมือวัดเอง เพื่อให้ให้นักเรียนได้เพื่อทักษะการแสดงนาฏศิลป์ และมีวิสัยการประยุกต์ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยที่ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.70-5.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะการแสดงนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2) ผลการสร้างพัฒนาและประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชกุมารี (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.70-5.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ส่งเสริมทักษะการแสดงนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3) ผลการทดลองใช้การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชกุมารี (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลโดยรวมหลังการ

พัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ มีทักษะเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนได้รับการพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชภรณ์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ผลการประเมินการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชภรณ์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย

4.1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชภรณ์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 83.36/84.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชภรณ์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 83.36/84.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ และมีค่าดัชนีประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชภรณ์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ .5481 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการแสดงนาฏศิลป์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชภรณ์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชภรณ์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมและรายข้อทุกข้อในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือข้อ 13 กิจกรรมการเรียนรู้นี้ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ($\bar{X} = 4.47$) ข้อ 14 กิจกรรมการเรียนรู้สามารถศึกษาได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ($\bar{X} = 4.45$) และข้อ 16 การจัดการเรียนรู้นี้นักเรียนเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.44$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 5 การเรียนรู้สามารถทำให้นักเรียนได้นำความรู้สู่การปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 3.92$)

คำสำคัญ : รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก; กระบวนการสอน WDPTE Model; ทักษะการประดิษฐ์ทำรำ
ฟ้อนบวงสรวงพระบำราศราชูร์ (จุมมณี)

Abstract

The objectives of this study are: 1) to study basic information on the development of an active learning management model; Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote skills in creating dances for worshipping Phra Bumrungrad (Jummanee) for Mathayom 5 students. 2) To create and develop a proactive learning management model. Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote the skills of creating an effective dance for worshipping the Bumrungrad Buddha (Jummanee) for Mathayom 5 students. 3) To experiment with the development of an active learning management model. Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote skills in creating the dance for worshipping Phra Bumrungrad (Jummanee) for Mathayom 5 students. 4) To evaluate the use of the form. Developing an active learning management model Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote skills in creating dances for worshipping Phra Bumrungrad (Jummanee) for Mathayom 5 students, consisting of 4.1) To compare the academic achievement of students who study using the active learning development model. Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote skills in creating the dance for worshipping Phra Bumrungrad (Jummanee) for Mathayom 5 students before and after school. 4.2) To compare the dance performance skills of students who studied using the active learning model. Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote skills in creating dances to worship Phra Bumrungrad (Jummanee) for Mathayom 5 students before and after school. 4.3) To assess the Students' satisfaction with learning using the active learning model. Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote skills in creating dances to worship Phra Bumrungrad (Jummanee) for Mathayom 5 students. Population and sample used in the research. The population includes Mathayom 5 students, academic year 2022, Phibun Mangsahan School in the second semester of the academic year. 2020, number of 40 people, using purposive sampling. Tools used in the research include 1) learning management plans according to the WDPTE Model teaching process developed for Mathayom 5 students, 9 plans, 2) assessment forms. practical skills in dance, 3) academic achievement test, 40 questions, and 4) student satisfaction questionnaire using the WDPTE Model teaching process, 15 questions. Statistics used in the research are mean, standard deviation. In determining the level of satisfaction, the study found that.

1) Developing an active learning management model Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote skills in creating the Bumrungrad worship dance (Jummanee) for Mathayom 5 students as follows: 1) There is a theoretical framework derived from Davies's dance concepts. Kevin Kruse's revised ADDIE Model evaluation concept (Kevin Kruse. 2009 : 1) was used in design and development. used in conjunction with instructional design concepts Kemp's systematic approach (Kemp. 1985: 18) Dick and Carey (Dick and Carey. 2005: 1-8) Joyce and Weil's

teaching and learning model (Joyce and Weil . 2004 : 9) In the step of developing teaching strategies. and select teaching media Develop evaluation tools in conjunction with the concepts of Research and Development, systematic instructional design of Kemp (Kemp. 1985: 18) and Dick and Carey (Dick and Carey. 2005: 1-8) Application in conjunction with the research and development process (Research and Development) and has a learning format that emphasizes experience. (Experiential Learning) and learning management by students leading themselves (Self-Directed Learning) and 2) Active learning management model Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote skills in creating the Bumrungrad worship dance (Jummanee) for Mathayom 5 students. The learning process according to the WDPTE Model consists of 5 steps as follows: Step 1: Introduction to the lesson (Warm up) is the process of speaking and connecting with old knowledge. Students may have to take an exam before studying. Playing games before the lesson or asking questions. Step 2: Demonstration of skills or actions. (Demonstration : D) This step is the step that allows the learner to see the skills or actions that they want the learner to be able to do as a whole. By demonstrating to students the whole thing from beginning to end. A skill or action that is demonstrated The students look at that. It must be done in a natural way. Not too late or too early before the demonstration, the teacher should give instructions to the learners for their observation. Important points should be pointed out that should be given special attention in observation. Step 3: Practicing sub-skills (Practicing: P) When learners have seen the overall picture of all actions or skills, the teacher should break all the skills into Sub-skills or dividing things into small parts and demonstrating each sub-part for the learner to observe and follow slowly one by one. Step 4: Give techniques and methods (Technique : T) when the learner practices. Got it. Teachers may recommend techniques and methods to help students. Able to do that work better, such as doing it more neatly and beautifully, doing it faster Easier to do or less waste, etc. Step 5: Evaluation (Evaluation) is the evaluation of learning management to see how effective it is. With measuring tools, teachers design the measuring tools themselves. To enable students to develop the skills of playing Ponglang And there is application research in conjunction with the research and development process (Research and Development). The results of the evaluation of the appropriateness of the format for organizing learning activities. According to the opinions of 5 experts, every item was at the highest level of appropriateness. The average value is between 4.70-5.00, indicating that it is appropriate for use in organizing learning activities. To promote skills in playing Pong Lang of Mathayom 1 students 2) Results of creating, developing and evaluating the active learning management model. Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote skills in inventing the dance for worshipping Phra Bumrungrad (Jummanee) for Mathayom 5 students, according to the opinions of 5 experts, it is appropriate at the highest level in every item. The average value is between 4.70-5.00, indicating that it is appropriate for use in promoting dance performance skills. of Mathayom 5 students 3) Results of the trial using the development of an active learning management model. Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote skills in creating dances for worshipping Phra Bumrungrad (Jummanee) for Mathayom 5 students before and after school. They were statically significantly different at the .01 level and Mathayom 5 students had an overall effect after developing their dance performance skills. Has more skills than before when developing dance performance skills. Using an active learning management model Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To

promote skills in creating dances for worshipping Phra Bumrungrad (Jummanee) for Mathayom 5 students with statistical significance at the .05 level. 4) Results of evaluating the use of active learning management formats. Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote skills in creating dances for worshipping Phra Bumrungrad (Jummanee) for Mathayom 5 students, consisting of: 4.1) Comparative results of academic achievement of students who study using the active learning model. Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on creating dance performance works. To promote skills in creating dances for worshipping Phra Bumrungrad (Jummanee) for Mathayom 5 students before and after school, the values were equal to 83.36/84.11, which is higher than the specified 80/80 criterion. The efficiency value of the form Proactive learning Using the WDPTE Model teaching process together with the activity set on

Keywords: Active learning management format, WDPTE Model teaching process, Skills in creating dance moves to worship Phra Bumrungrad (Jummanee)

บทนำ

นาฏศิลป์เป็นศิลปะแห่งการละคร ฟ้อนรำ ดนตรี และเป็นศิลปวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่แสดงถึง ความเป็นชาติ ที่เจริญรุ่งเรืองด้านวัฒนธรรม แสดงถึงลักษณะเอกลักษณ์ที่มีความโดดเด่นของความเป็นชาติไทย สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน (วิมลศรี อุปรมัย, 2555) นาฏศิลป์ยังมีความอ่อนช้อยงดงาม และมีลีลาท่ารำที่เป็นแบบฉบับ แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ สร้าง ความประทับใจผู้ดู นาฏยศาสตร์ในสมัยก่อนเป็นศิลปะที่แตกต่างกับศิลปะอื่น ๆ เพราะเก็บรักษาไว้ได้ ในตัวคนเท่านั้น ไม่อาจเก็บไว้ได้อย่างถาวร (พิมพ์ดี จันทระโกศล, 2557) การแสดงนาฏศิลป์เป็นการ เคลื่อนไหวร่างกายด้วยท่าทางที่ประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาออกมาเป็นแบบแผนทั้งงดงาม เพื่อโน้มน้าวให้ ผู้ชมมีอารมณ์ร่วมและคล้อยตามซึ่งการแสดงนาฏศิลป์ของไทยเราประกอบด้วย ฟ้อนรำ ละคร โขน และการแสดงพื้นเมือง (พื้นบ้าน) การเรียนนาฏศิลป์มีประโยชน์ต่อเด็ก คือ ช่วยพัฒนาด้าน ร่างกาย ธรรมชาติของเด็กนั้นจะไม่ชอบอยู่นิ่ง แต่ชอบการเคลื่อนไหวร่างกายในการเดิน วิ่ง กระโดด ยกย้ายร่างกายไปมา ส่งผลให้เด็กคล่องแคล่วกระฉับกระเฉง ช่วยพัฒนาด้านอารมณ์ ขณะที่เด็กได้ เคลื่อนไหวร่างกายในการฟ้อนรำหรือเต้นระบำประกอบเพลงนั้น เด็กจะมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินได้ปลดปล่อยความเครียดที่มีอยู่ ส่งผลให้เด็ก ๆ มีอารมณ์เบิกบานแจ่มใส กล้าแสดงออกในสิ่งที่เด็ก ชาติความมั่นใจ ทำให้มีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น (แพง ชินพงศ์, 2560)

นาฏศิลป์เป็นสิ่งสำคัญส่วนหนึ่งในการพัฒนาการทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก และมีความ สำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาการทางด้านอารมณ์และจินตนาการต่าง ๆ รอบตัวเรา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้จัดให้เด็กทุกคนมีโอกาสที่จะได้เรียนวิชานาฏศิลป์เพราะนาฏศิลป์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต และเป็นเครื่องมือที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศของการศึกษา นอกจากนั้นยังส่งเสริมให้เด็กไทยมีความเฉลียวฉลาด ด้วยเหตุนี้การพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กจำเป็นต้องกระตุ้นให้สมองสามารถเรียนรู้

ได้ตลอดชีวิตการเรียนรู้จากสิ่งรอบๆ ตัว โดยผ่านทางประสาทสัมผัสและอวัยวะต่างๆ ของร่างกายจะทำให้เด็กๆ ตื่นเต้น สนุกสนานไปกับธรรมชาติ การสัมผัสสิ่งแวดล้อมต่างๆ โดยใช้อวัยวะต่างๆ รับรู้ความรู้สึกรอบตัวที่แปลกใหม่จะทำให้จิตสำนึกของเด็กได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาสติปัญญาและความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ของเด็กเมื่อเติบโตขึ้น (กรมวิชาการ, 2544 : 6-7)

ด้วยเหตุที่กล่าวมาผู้วิจัยในฐานะเป็นครูปฏิบัติการสอนจึงทราบถึงสภาพปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนาฏศิลป์เป็นอย่างดีจึงจำเป็นต้องหาแนวทางหรือหารูปแบบวิธีการสอนในการแก้ปัญหาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางด้านการแสดงนาฏศิลป์ แต่ละครึ่งเกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียนผู้วิจัยจึงศึกษาค้นคว้าการสร้าง และพัฒนารูปแบบเพื่อพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อช่วยแก้ปัญหาทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานทางพื้นฐานการแสดงนาฏศิลป์และสามารถที่จะร่วมแสดงนาฏศิลป์กับหน่วยงานวัฒนธรรมจังหวัดและหน่วยงานอื่นได้ให้มีประสิทธิภาพเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาดังที่กล่าวไว้ข้างต้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชฤทธิ์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชฤทธิ์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อสร้างและพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชฤทธิ์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชฤทธิ์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชฤทธิ์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย

4.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแสดงนาฏศิลป์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3 เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ระเบียบวิธีวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสมมติฐานของการวิจัยโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) : แนวทาง/วิธีการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) เป็นการนำไปใช้ (Implementation : I) : การทดลองใช้รูปแบบ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุติกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อน บวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D₂) เป็นการประเมินผล (Evaluation: E) : การประเมินและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร อำเภอ พิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีนักเรียนจำนวน 40 คน ซึ่งใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุติกิจกรรม รายวิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอน จำนวน 5 ชุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้รูปแบบการสอนนาฏศิลป์ โดยใช้การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุติกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอน จำนวน 9 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ รายวิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็น แบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจการจำแนก (r) รายข้อตั้งแต่ .25 ถึง .98 มีค่าความยากง่าย (p) รายข้อ อยู่ระหว่าง .42 - .98 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) เท่ากับ 0.85

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุติกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ข้อความเป็นแบบมาตราประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจการจำแนกรายข้อ (r_{xy}) อยู่ระหว่าง 0.685 – 0.937 และค่าความเชื่อมั่นทั้ง ฉบับมีค่าเท่ากับ 0.96

ขั้นตอนการวิจัย

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์รายวิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการเรียนรู้ที่พัฒนาตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพิบูลมังสาหาร สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2565 แผนการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง เป็นจำนวนชั่วโมงเรียนรวม 18 ชั่วโมง

3. ขั้นสิ้นสุดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

3.1 ทดสอบหลังเรียน (Pro-test) เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์รายวิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนเรียน และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการใช้แผนการเรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มไปทำการตรวจวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์ก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ สถิติ t-test (t-test for sample)

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์

(จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อ่านผลตามแบบมาตรประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวง พระบำราฐราชภัฏ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีดังนี้ 1) มีกรอบแนวคิดทฤษฎีมาจากแนวคิดทางนาฏศิลป์ของเดวิส แนวคิดการประเมินผล ADDIE Model ที่ปรับปรุงของเควิน ครูส (Kevin Kruse. 2009 : 1) มาใช้ในการออกแบบและพัฒนา โดยใช้ร่วมกับแนวคิดการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของเคมพ์ (Kemp. 1985 : 18) ดิคค์และแคเรีย (Dick and Carey. 2005 : 1-8) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของจอยซ์และเวลล์ (Joyce and Weil. 2004 : 9) ในขั้นพัฒนากลยุทธ์การสอนพัฒนา และเลือกสื่อการสอน พัฒนาเครื่องมือประเมินผลร่วมกับแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) การออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของเคมพ์ (Kemp. 1985 : 18) และดิคค์ และแคเรีย (Dick and Carey. 2005 : 1-8) การประยุกต์ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) และการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนนำตนเอง (Self-Directed Learning) และ 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบำราฐราชภัฏ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขั้นตอนของการเรียนรู้ตามรูปแบบ WDPTE Model ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นขั้นตอนในการปูเชื่อมโยงกับความรู้เก่า ๆ นักเรียน อาจจะมีการทำข้อสอบก่อนเรียน การเล่นเกมส่ก่อนเริ่มบทเรียน หรือการถามคำถาม ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ (Demonstration : D) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ช้าหรือเร็วเกินไปก่อนการสาธิต ครูควร ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติทักษะย่อย (Practicing: P) เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้งหมดแล้ว ผู้สอนควรจะแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนตัวย่อย ๆ และ สาธิตส่วนตัวย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ (Technique : T) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียน สามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่าย

ขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ว่าเกิดผลอย่างไร ด้วยเครื่องมือการวัดโดยครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบเครื่องมือวัดเอง เพื่อให้นักเรียนได้เพื่อทักษะการแสดงนาฏศิลป์ และมีวิจัยการประยุกต์ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยที่ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.70-5.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะการแสดงนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. ผลการสร้างพัฒนาและประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบำรุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.70-5.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ส่งเสริมทักษะการแสดงนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. ผลการทดลองใช้การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบำรุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลโดยรวมหลังการพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ มีทักษะเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนได้รับการพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบำรุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการประเมินการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบำรุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย

4.1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบำรุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 83.36/84.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวง

พระบำรุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 83.36/84.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ และ มีค่าดัชนีประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบำรุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ .5481 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการแสดงนาฏศิลป์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบำรุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3) ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบำรุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมและรายข้อทุกข้อในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือข้อ 13 กิจกรรมการเรียนรู้นี้ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ($\bar{X} = 4.47$) ข้อ14 กิจกรรมการเรียนรู้สามารถศึกษาได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ($\bar{X} = 4.45$) และข้อ16 การจัดการเรียนรู้นี้นักเรียนเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.44$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 5 การเรียนรู้นี้สามารถทำให้นักเรียนได้นำความรู้การปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 3.92$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบำรุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบำรุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีดังนี้ 1) มีกรอบแนวคิดทฤษฎีมาจากแนวคิดทางนาฏศิลป์ของเดวิส แนวคิดการประเมินผล ADDIE Model ที่ปรับปรุงของเควิน ครูส (Kevin Kruse. 2009 : 1) มาใช้ในการออกแบบและพัฒนา โดยใช้ร่วมกับแนวคิดการออกแบบการเรียนการสอน เชิงระบบของเคมพ์ (Kemp. 1985 : 18) ดิคค์และแคเรีย (Dick and Carey. 2005 : 1-8) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของจอยซ์และเวลล์ (Joyce and Weil. 2004 : 9) ในขั้นพัฒนากลยุทธ์การ

สอนพัฒนา และเลือกสื่อการสอน พัฒนาเครื่องมือประเมินผลร่วมกับแนวคิดการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) การออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบของเคมพ์ (Kemp. 1985 : 18) และดิคค์ และแคเรีย (Dick and Carey. 2005 : 1-8) การประยุกต์ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) และการจัดการเรียนรู้โดยผู้เรียนนำตนเอง (Self-Directed Learning) และ 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขั้นตอนของการเรียนรู้ตามรูปแบบ WDPTE Model ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นขั้นตอนในการปูเชื่อมโยงกับความรู้เก่า ๆ นักเรียน อาจจะมีการทำข้อสอบก่อนเรียน การเล่นเกมสื่อก่อนเริ่มบทเรียน หรือการถามคำถาม ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ (Demonstration : D) ขั้นนี้เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เห็นทักษะหรือการกระทำที่ต้องการให้ผู้เรียนทำได้ในภาพรวม โดยการสาธิตให้ผู้เรียนดูทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ทักษะหรือการกระทำที่สาธิตให้ ผู้เรียนดูนั้น จะต้องเป็นการกระทำในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ไม่ซ้ำหรือเร็วเกินไปก่อนการสาธิต ครูควร ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนในการสังเกต ควรชี้แนะจุดสำคัญที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษในการสังเกต ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติทักษะย่อย (Practicing: P) เมื่อผู้เรียนได้เห็นภาพรวมของการกระทำหรือทักษะทั้ง หหมดแล้ว ผู้สอนควรที่จะแตกทักษะทั้งหมดให้เป็นทักษะย่อย ๆ หรือแบ่งสิ่งที่กระทำออกเป็นส่วนย่อย ๆ และ สาธิตส่วนย่อยแต่ละส่วนให้ผู้เรียนสังเกตและทำตามไปทีละส่วนอย่างช้า ๆ ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ (Technique : T) เมื่อผู้เรียนปฏิบัติได้แล้ว ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิควิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียน สามารถทำงานนั้นได้ดีขึ้น เช่น ทำได้ประณีตสวยงามขึ้นทำได้รวดเร็วขึ้น ทำได้ง่ายขึ้น หรือสิ้นเปลืองน้อยลง เป็นต้น ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ว่าเกิดผลอย่างไร ด้วยเครื่องมือการวัดโดยครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบเครื่องมือวัดเอง เพื่อให้ นักเรียนได้เพื่อทักษะการแสดงนาฏศิลป์ และมีวิจัยการประยุกต์ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยที่ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.70-5.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะการแสดงนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2. ผลการสร้างพัฒนาและประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.70-5.00 แสดงว่ามีความเหมาะสมในการนำไปใช้ส่งเสริมทักษะการแสดงนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

5 ทั้งนี้เนื่องมาจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวง พระบารุกราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบและตามหลักของการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีการดำเนินการตามขั้นตอนของวิธีการเชิงระบบ โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเชิงนโยบายการจัดการศึกษาตามกรอบมาตรฐาน เป้าหมาย การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์และทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องสำหรับการพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนการสอนครั้งนี้ ซึ่งเป็นการดำเนินการอย่างเป็นระบบตามแนวคิดทางนาฏศิลป์ ร่วมกับทฤษฎีของเดวิส และแนวคิด การประเมินผล ADDIE Model ปรับปรุงตามแนวคิดของ เควิน ครูส (Kevin Kruse. 2009 : 1) ซึ่งนำมาประยุกต์ร่วมกับกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ประกอบด้วยขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Design & Development) ขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation) และขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล (Evaluation) และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของจอยซ์ และเวลล์ (Joyce and Weil. 2004: 9) ที่ได้กำหนดองค์ประกอบเป็น 3 ส่วน ดังนี้ส่วนที่ 1 รูปแบบ การจัดการเรียนการสอน (The Model of Teaching) ประกอบด้วย 1) กระบวนการที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน 2) ระบบการอยู่ร่วมกันในการบรรเลงดนตรี 3) หลักการตอบสนอง และ 4) สิ่งสนับสนุน ส่วนที่ 2 เป็นการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไปใช้ และส่วนที่ 3 ประกอบด้วยสาระหลัก และสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งองค์ประกอบของรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่กำหนด มีความสัมพันธ์ส่งเสริมกันและกันตลอดทั้งระบบสอดคล้องกับแนวคิดของทิตานา แชมมณี (2545 : 4-5) ที่สรุปไว้ว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจะต้องผ่านการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการเรียนการสอนให้เป็นระบบ โดยคำนึงถึงทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งต้องจัดองค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กัน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของครูส (2008 : 1) ที่ว่าการพิจารณาความเหมาะสมของการเรียนการสอน ต้องประเมินทุกองค์ประกอบและนำสิ่งที่บกพร่องมาปรับปรุงเพื่อให้รูปแบบการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

3. ผลการทดลองใช้การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุกราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลโดยรวมหลังการพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ มีทักษะเพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนได้รับการพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน WDPTE Model ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุกราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอดคล้องกับงานวิจัยของ มธุรส วงศ์อำไพ (2553) การเปรียบเทียบความรู้ทักษะปฏิบัติ และ ความคิดสร้างสรรค์ ทางนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียน ไทยรัฐวิทยา 2 (วัดช้างใหญ่) อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งได้รับการสุ่มอย่างง่ายจากห้องเรียนตามสภาพจริงจับฉลากเป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โมเดลชิปปา 1 ห้องเรียน จำนวน 24 คน และกลุ่มควบคุม ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้ปกติ 1 ห้องเรียนจำนวน 24 คน ผลการวิจัย พบว่า 1) คะแนนเฉลี่ยความรู้ทางนาฏศิลป์ หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้โมเดลชิปปาสูงกว่า ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู ปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2) คะแนนเฉลี่ยทักษะปฏิบัติทางนาฏศิลป์หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โมเดลชิปปาสูงกว่าที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.053)คะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์หลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โมเดลชิปปาสูงกว่าที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ปกติอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ ระดับ .05

4. ผลการประเมินการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน **WDPTE Model** ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชบุร (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย

4.1) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน **WDPTE Model** ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชบุร (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 83.36/84.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ค่าประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน **WDPTE Model** ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชบุร (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 83.36/84.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ และ มีค่าดัชนีประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน **WDPTE Model** ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชบุร (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ .5481 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการแสดงนาฏศิลป์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน **WDPTE Model** ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบารุงราชบุร (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักขณา บุตรพรม (2557) การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้าง

และหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติไว้สและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติไว้สและการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 13) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติไว้สและการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 1) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติไว้สและการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนหนองโนประชาสรรค์ อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า ชุดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติไว้สและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.43/84.25 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.75 ซึ่งไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 0.50 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก

4.3) ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก โดยใช้กระบวนการสอน **WDPE Model** ร่วมกับ ชุดกิจกรรม เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อส่งเสริมทักษะการประดิษฐ์ทำรำฟ้อนบวงสรวงพระบำรุงราษฎร์ (จุมมณี) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมและรายข้อทุกข้อในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือข้อ 13 กิจกรรมการเรียนรู้นี้ไม่ยุ่งยากซับซ้อน ($\bar{X} = 4.47$) ข้อ14 กิจกรรมการเรียนรู้สามารถศึกษาได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ($\bar{X} = 4.45$) และข้อ16 การจัดการเรียนรู้นี้นักเรียนเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.44$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 5 การเรียนรู้สามารถทำให้นักเรียนได้นำความรู้สู่การปฏิบัติจริง ($\bar{X} = 3.92$) สอดคล้องกับงานวิจัย ลักขณา บุตรพรม (2557) การศึกษารั้วนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติไว้สและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามเกณฑ์ 80/80 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติไว้สและการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติไว้สและการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาท่านาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 1) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการ

เรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิสและการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่องนาฏย ศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนหนองโนประชาสรรค์ อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษา พบว่า ชุดการเรียนรู้โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิสและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.43/84.25 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.75 ซึ่งไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 0.50 ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาเคมีของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง นาฏยศัพท์และภาษาทำนาฏศิลป์ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ ตั้งธนานนท์. (2559). *การวัดและประเมินทักษะการปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงฯ.
- กานต์ อัมพานนท์. (2561). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกที่ส่งเสริม ทักษะการคิดวิเคราะห์ความเป็นครู สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์. *วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*. 20 (2), 95.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). *รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย*. (พิมพ์ครั้งที่5). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี 243 ประสิทธิภาพ*. กรุงเทพมหานคร: ด้านสุทธาพิมพ์
- วัฒนพร ระจับทุกข์. (2542). *แผนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒนา หงสกุล. (2561). *การจัดการเชิงรุกในยุคไทยแลนด์ 4.0*. การประชุมวิชาการเสนอผลงาน ระดับชาติ Graduate School Conference 2018.